

пѣть, природа-та му го давала безъ никаквѣ мѣжъ отъ неговѣ странѣ.

Нѣ ные нѣма да идемъ да завиждами на Черныты и на Американскы-ты Индіянцы, за сладкы-ты овощія, за нехѣрь-тѣ имъ, за голотѣ-тѣ имъ, нито за всичкы-ты имъ другы угоды, ако земемъ прѣдъ очи това, что ни приказвать за тѣхъ пѣтници. Тія Черни и Индіянцы наспротивъ насъ Европейцы-ты сѣ дѣца и пѣ-лоши отъ дѣца, сир. тѣи сѣ дивы; у тѣхъ пѣ-ягкый сили пѣ-слабаго и го кара да му робува; у тѣхъ не ся намира мясо отъ опитоменъ добыткѣ, за това нѣкои отъ тѣхъ и ѣдѣть чловѣческо мясо отъ непріятели-ты си, кои-то трепѣть; у тѣхъ всякой е на страхъ да не бы да го изѣдѣть дивы звѣрове; у тѣхъ нѣма наукѣ и чловѣчешинѣ, нито пакъ друго нѣкое добро, кое-то излиза отъ наукѣ-тѣ.

Колко-то за прѣвы-ты врѣмена на чловѣческый родъ, за дѣтинство-то му (зачто-то и той си ималъ дѣтинство, както и всякой чловѣкѣ) най-сгодно мѣсто за живѣніе были топлы-ты страны по причины, кои-то вече казахмы, сир. че тамъ лесно ся намирало и храна и покрывъ, а облѣкло не му и трѣбувало освѣтъ да си покрые срамотѣ-тѣ съ سموковничны листа.

II. Чловѣку е писано да ся труди и ради.

Съ потъ на лице-то си щепъ си ѣдешъ хлѣба. (Быт. 3, 119.)

На чловѣческый родъ было писано да не остане на едно мѣсто, а да ся распростре и размножи по цѣлѣ-тѣ земѣ, коѣ-то му далъ Господъ за да ѣ